

Список використаних джерел:

1. Бусева-Давидова І. Мистецтво Візантійського світу. Енциклопедія для дітей / І. Бусева-Давидова. Москва: Аванта, 1997. С. 170-219.
2. Виникнення Християнства в Молдові. [Інтернет-ресурс]. – Режим доступу: http://www.vedomosti.md/news/Vozniknovenie_Hristianstva_V_Moldove.
3. Даки – предки румун. [Інтернет-ресурс]. – режим доступу: <http://www.exkursiaromania.ro>.
4. Завгородня Г. Драматургічна роль полесполучень в сучасній музиці: (На матеріалі симфоній А. Анегера) / Г. Завгородня. Кишинів: Штиинца, 1983. 87 с.
5. Історія руської Святості. Москва: Молода гвардія, 2001. 544 с.
6. Концевич І. Наживання Духа Святого в шляхах Давньої Русі / І. Концевич. Москва, 1993. 230 с.
7. Ляшевський С. Історія Християнства в Землі Руської з I по XI століття / С. Ляшевський. Москва: ФАИР-ПРЕСС, 2002. 320 с.
8. Міроненко О. Композиторська діяльність у Республіці Молдові на рубежі XX – XXI століть / Міроненко О. Кишинів, 2016. 55 с.
9. Петухов Ю. Таємниці древніх русичів / Ю. Петухов. Москва: Вече, 2008. 416 с.
10. Фадєєва Т. Крим у сакральному просторі / Т. Фадєєва. Історія, символи, легенди. Сімферополь: «Бизнес-Информ», 2002. 303 с.
11. Шевченко Т. Кобзар / Т. Шевченко. Київ: Дніпро, 1982. 647 с.

Катріченко К. О.

аспірант,

Харківська державна академія дизайну і мистецтв

АКТУАЛЬНІСТЬ ІНКЛЮЗИВНОГО ПІДХОДУ У ФОРМУВАННІ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКІЛ

Питання інтеграції дітей з особливими потребами до навчання у звичайній загальноосвітній школі ставиться в суспільстві дуже давно. Цей процес проходив через дуже різні етапи, головний з них – відверте неприйняття більшістю людей до прийняття того факту, що діти з тими чи іншими обмеженнями здоров'я можуть здобувати освіту в одному ж тому приміщенні із звичайними дітьми. Однак, як показала практика розвинених країн, процес соціалізації необхідно починати з самого раннього віку дитини. Саме в цей час вона отримує базові навички спілкування та взаємодії з іншими людьми. Перебуваючи в корекційному навчальному закладі, учні залишаються в ізоляції від реального світу, в якому вони мають жити в дорослому віці. Отже, дитині з особливими потребами важливо вчитися знаходити спільну мову з однолітками, нехай навіть вони відрізняються від неї. Саме це доказує, що інклюзивний підхід до формування дизайну інтер'єрів загальноосвітніх шкіл, де дітям було б зручно навчатися та спілкуватися із однолітками може значно покращити вирішення цього питання. Сукупно всі завдання можна позначити як соціальне замовлення для досягнення певного рівня економічного, культурного, правового розвитку суспільства та будь-якої держави.

На сьогоднішній день проблема навчання дітей з обмеженими можливостями здоров'я поруч із звичайними дітьми останнім часом досить широко обговорюється вченими, психологами, вчителями-практиками, батьками, а так само учнями і в нашій країні, і за кордоном. Нікого в системі загальної освіти ця проблема не залишає байдужими, оскільки питання інклюзії в системі освіти, а так само і в формуванні необхідного дизайну інтер'єрів школи, вже не є дискусійним, адже дана проблема підіймається в міжнародних документах та нормативних документах і в нашій країні.

Для дитини, яка має різні порушення в розвитку, важливим стає отримання певного рівня загальної освіти в доступному та комфортному середовищі. Такі можливості можна надати тільки вирішуючи професійно питання формування дизайну інтер'єрів школи на основі інклюзивного підходу. Тому саме інклюзивний підхід у створенні внутрішнього простору загальноосвітньої школи дає можливості дітям з обмеженими можливостями отримати гідну освіту і бути адаптованими у суспільство. Однак, слід зазначити, що ідея спільного навчання і виховання дітей-інвалідів разом із здоровими дітьми викликає заперечення з посиланнями на відсутність умов для її здійснення: матеріальних, організаційних, фінансових, менталітету населення і педагогічних працівників. Як свідчить досвід багатьох країн, інтеграція дітей з особливими освітніми потребами відбувається в інклюзивних школах, які приймають усіх дітей за місцем їх проживання. Тобто, такі діти можуть навчатися у загальноосвітніх школах за умови реалізації інклюзивної моделі освіти та інклюзивного дизайну внутрішнього простору, зорієнтованих на особистість. Таки дії заохочують учня вірити в свої сили, бути собою, спонукають до реалізації особистісних можливостей, широкого самовираження.

Яскравим прикладом вирішення внутрішнього простору школи на основі інклюзивного підходу є нова будівля початкової школи в Вудленді (США), що спроектована командою HMFH Architects. Важливим кроком для отримання якісного результату загальної концепції школи стала тісна співпраця архітекторів із педагогами. Важливим тут стає те, що освітня програма школи побудована навколо методики командної роботи та інклюзивного навчання, з використанням: 1) методів роботи в малих групах; 2) методів індивідуального навчання; 3) методів проектної роботи; 4) наявності інших педагогічних технологій, спрямованих на задоволення потреб кожного школяра. Визначені методи знайшли своє відображення в архітектурі школи, розрахованої на 985 учнів, в якій є: 1) необхідна кількість загальних просторів; 2) приміщення для невеликих груп учнів. Крім того, завдяки формуванню дизайну інтер'єрів на основі інклюзивного підходу вчителі можуть виконувати наступні дії: 1) залучати кожного окремого учня, як з інвалідністю, так і без неї, створюючи основу для взаємодії з навчальною програмою таким чином, щоб це найкраще відповідало індивідуальним навчальним можливостям учнів; 2) реалізувати диференційоване викладання; 3) прискорювати або уповільнювати швидкість викладання; 4) надавати учням альтернативні варіанти для демонстрації своїх навчальних результатів.

Таким чином, етап розуміння створення дизайну шкільних приміщень в контексті інклюзивного підходу пов'язаний із переосмисленням суспільством і

державою свого ставлення до дітей-інвалідів, з визнанням не тільки рівності їх прав, а й усвідомленням суспільством свого обов'язку щодо забезпечення таким дітям рівних умов життєдіяльності з усіма іншими можливостями в майбутньому в різних сферах життя, включаючи освіту. Завдяки формуванню інтер'єрів школи на основі принципів інклюзивного дизайну можна запобігти дискримінації по відношенню до дітей із вадами здоров'я і надати підтримку учням з особливими потребами, забезпечуючи їх права бути рівноправними членами своїх спільнот і суспільства в цілому.

Список використаних джерел:

1. Абрамова Ю.Г. Особенности представлений учащихся о пространстве школьной среды / Текст: дис. канд. п. наук. Абрамова Ю.Г. М.: Психологический институт РАО, 2003.
2. «Access to School and the Learning Environment I – Physical, Information and Communication» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.unicef.org/tfymacedonia/10.access_to_environment_i.pdf.

Клименко І.О.

студент,

Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури

РОЗВИТОК ПОРТРЕТНОГО ЖИВОПИСУ В УКРАЇНІ (РОДИННИЙ ПОРТРЕТ)

*Гарний портрет не той, що схожий на модель,
а той, що не схожий ні на який інший.*

Жан Прево

Розквіт портретного жанру в Україні починається з релігійного живопису, кінець XVII ст. Конкретна людина зображується, в парсунах, від слова «персона». Далі цей релігійний портрет поступово стає світським. Такий портрет можна віднести до яскравих і самобутніх явищ національної художньої культури України.

Художня мова відтворення портретного образу своєрідно переплітала ідеї бароко та українські національні традиції, яким були притаманні умовність, певна система символів.

Композиція портрета створювалась на основі чіткої схеми. Для портретів значної козацької старшини й духовенства характерними є традиційність пози, пишний одяг, декоративне драпірування тканин, одягу, наявність атрибутів, що характеризують персонаж, – жезл, книга, герб та ін. [2].

Згодом великої популярності набув парадний портрет, де зовнішня характеристика образу має велике значення. Митці звернули увагу на оздоблення вбрання, коштовність прикрас і тканин, елегантність постави. До визначних творів цього жанру належать портрети В. Гамалії, С. Сулими.